

Natuurwerkgroep Liempde
Pinksterweekend 2018 Hergenrath

Pinksterweekend 2018, landgoed Tiffes, Hergenrath.

Vrijdag 18 tot en met maandag 21 mei.

We verblijven dit jaar in de werkelijk prachtige accommodatie landgoed Tiffes.

We hebben de beschikking over het Boswachtershuis, waar we met elkaar kunnen verblijven en eten, en zestien mensen kunnen slapen, en het Jagershuis, waar nog eens acht mensen hun nachtrust kunnen vinden.

Het landgoed Tiffes is in 1852 gebouwd als gastenverblijf van het nabij gelegen kasteel Eijneburg, en het Boswachtershuis werd permanent bewoond door de boswachter die het aangrenzende bos en de omliggende landerijen beheerde. In 2005 is de familie Hambeuker

eigenaar geworden, en zij hebben het landgoed schitterend opgeknapt, wonen aan de kant van het dal van de Geul in het grote huis en hebben een prachtig uitzicht over het dal naar het aan de andere kant van de Geul liggende Hergenrath. Ze hebben een paardenpension, een vijftien tal paarden worden verzorgd, naar buiten geleid, bereden, aan de lange lijn rond gevoerd, activiteit genoeg, vooral 's middags na een uur of vier.

We zijn hier in het stroomgebied van de Geul, van de "bron" tot zo'n twintig kilometer verderop hebben we de oevers op verschillende plaatsen verkend.

Het is een heel apart gebied, vooral voor de flora, want bij La Calamine is zinkerts en looderts gewonnen, en dat heeft een "bodemvervuiling" tot gevolg gehad waardoor deze speciale zinkflora is ontstaan..

Vrijdag 18 mei:

Vanaf drie uur kunnen we in de accommodatie terecht. Maar we vertrekken al om een uur of half elf van huis. De rit naar Limburg is prachtig, de bermten staan vol bloeiende margrietten, metershoog fluitenkruid, boterbloemen, en ook de acacia's staan in volle bloei. Het weer is wat bewolkt, en het is ook fris, maar 13 graden Celsius. In La Calamine, (of Kelmis, maar ik vind de franse naam veel mooier klinken), doen we wat boodschappen bij de Colruyt, want het ontbijt en de lunch en wat lekkers voor 's avonds verzorgt iedereen zelf. Om een uur of één zoeken we een klein weggetje op, picknicken en lopen langs een heel mooi stukje Geul. Al heel snel vinden we een plant die op ons verlanglijstje staat, nl. de gele monnikskap. Hier staan tientallen exemplaren, al mooi in bloei. Ook de blauwzwarte rapunzel bloeit, en is daardoor gemakkelijk te herkennen. Soms staan er zo twintig bij elkaar, een prachtig gezicht.

Verder zien we echte gele dovenetel, bosmuur, salomonszegel, aronskelk, parelgras, knikkend nagelkruid, maagdenpalm, witte klaverzuring, heggewikke. Ook het paddenstoeltje "blote billetjes" of bloedweizwam vinden we en er zit een schorpioenvlieg op een blad.

Aan het eind van dit weggetje vind je nog een zijbeekje van de Geul, een heel leuk gelegen picknickplaats, en de uitgang van zo'n vroegere zinkmijn.

Zo om een uur of half drie gaan we alvast bij de oprijlaan van het landgoed in het zonnetje zitten wachten op de mede-organisatoren van dit weekend, en rijden als ze gearriveerd zijn samen de verdere oprijlaan af.

Je gaat een bocht om en dan ligt het huis in al zijn schoonheid voor je.

De koffie wordt gezet, de kamerindeling gemaakt, de lakenpakketten klaargelegd, en dan kunnen de gasten maar komen. We kunnen al heerlijk op het terras zitten, het is inmiddels lekker zonnig weer geworden. De gasten druppelen binnen, en we smullen van de koffie en de heerlijke plaatcake. De spullen worden naar boven gebracht en enkelen gaan de omgeving al verkennen. Je loopt zo vanaf het huis het beukenbos in richting kasteel, of naar beneden langs de rand van het bos naar de Geul.

Maar ook zittend op het terras is er al van alles te zien: de huiszwaluwen nestelen onder de dakgoot, de boerenzwaluwen scheren vlak voor je neus langs de schuur in, we horen de zwarte roodstaart, zien een buizerd boven de bosrand.

De voorbereidingen voor het buffet worden getroffen, iedereen heeft wat meegebracht en alles wordt mooi op de tafel in de eetruimte uitgesteld: Limburgse aspergesoep, verschillende salades, koude macaronischotel, gehaktballetjes in tomatensaus, heerlijk aangemaakte rijst, een gehaktbrood, gemengde sla, rauwkost voor de vitamines. Dit is nog lang niet alles, het water loopt je in de mond en het ziet er zo kleurig uit. We weten het te waarderen, er wordt lekker gesmuld.

Het toetje moet nog even wachten, want de zon gaat al zakken, en we willen eerst nog wel even de omgeving verkennen. De wandeling voert ons naar beneden, richting de Geul. Je komt langs een voliere met pauwen, poelepetaten (oftewel parelhoenders) en nog meer gevogelte, langs de bosrand, waar al snel latrines van de das worden gevonden, met inhoud.... Ook staat hier veel bospaardenstaart.

Langs de Geul lopen we over het vroegere smalspoordijkje, nu begroeid met o.a. prachtig bloeiende zwartblauwe rapunzel. Op één plek is het wel een vierkante meter, zo'n honderd planten bij elkaar. We zeggen tegen elkaar: dat zijn er meer dan er in heel Brabant staan!! Ook de zeldzame gele monnikskap staat hier royaal, we vinden knikkend nagelkruid, en ook de bleke schubwortel wordt teruggevonden. Nu moeilijker te vinden dan een paar weken geleden, hij is nu bijna uitgebloeid en echt heel bleek. De lichtroze kleur is er nu bijna af. Het pad loopt een beetje dood, maar we denken er niet aan om terug te lopen, Martien weet wel dat als we wat omhoog klimmen, we dwars door het beukenbos terug kunnen lopen. Net voor de schemer zijn we weer "thuis" en kunnen alsnog het toetje smullen, een heerlijke crumble.

Het is nu te fris om op het terras te zitten, dus in de eetkeuken van het Boswachtershuis wordt nog wat nagekaart, en op deze eerste mooie dag teruggekeken.

Zaterdag 19 mei:

Slapen is meestal de eerste nacht nog al een probleem. Alles moet nog wennen, maar het ligt zeker niet aan de bedden! Om zes uur vertrekt er al een groepje "vroeg vogels", loopt de oprijlaan af en ontdekt al snel een vos, die zich heel goed laat fotograferen. Vlak voor de verharde weg lopen ze links een holle weg in en komen zo weer bij de Geul en lopen daarna het pad naar boven, naar ons huis. Onderweg zien ze een ree, en de bosuil, die we gisteravond in de schemer hebben gehoord, vinden muskuskruid,

bloeiende beekpunge en de gulden boterbloem. Een mooi begin van de dag.

Wij staan een uur of zeven op, maken de afwasser leeg en brengen het schone vaatwerk naar het grote huis, drinken thee op het terras, wel met een jasje aan, want het is nog fris. De linde bloeit en geurt heerlijk, twee witte kwikstaarten scharrelen wat rond, de eigenaar komt een schep pakken en schept de paardenpoep even van de weg. De grote hond, door ons "Lobbes" gedoopt komt ons ook even begroeten. Aan de bosrand ontdekken we een ree, de paarden worden uit de stal naar de wei gebracht. Ontbijt in de eetkeuken van het Boswachtershuis, een lunchpakketje maken, daarna allemaal de wandelschoenen aantrekken, want om half tien wacht onze gids van vanmorgen, Hettie Meertens, bij de brug over de Geul bij Sippenaeken.

Grote consternatie, Dirk kan zijn wandelschoenen niet vinden, er is nog wel een paar over, maar met de heel verkeerde maat. En al die schoenen lijken op elkaar. Iedereen bekijkt zijn schoenen, maar nee, dat zijn toch de goede. Tot blijkt dat Martien de verkeerde in zijn bus heeft gezet. Alweer opgelost. In colonne rijden we onder het grote viaduct van Moresnet door en langs Plombières naar de brug over de Geul tussen Sippenaeken en Terbruggen.

Op een parkeerplaatsje tegenover de Molen van Terbruggen aan de Evenbaeg net onder Sippenaeken ontmoeten we de gids van deze ochtend Hettie Meertens. Zij woont in Voerendaal (Nederland) maar vanwege haar werk voor ARK natuurontwikkeling in dit Belgisch natuurgebied heeft ze een grote binding met de Geul en alle "wilde natuur" eromheen. Hettie is een zeer bevlogen gids. Ze neemt ons mee naar een stil plekje verderop, waar ze vertelt wat haar werk voor ARK samen met **Natagora**, de Waalse zustervereniging van Natuurpunt, in het dal van de Geul inhoudt. Gebieden aankopen en beheren. De natuur zijn gang laten gaan, mensen laten wennen aan begrazing van niet-boerderijdieren. Uiteindelijk als alles op de rit is worden de gebieden weer over gedragen aan de Belgische natuurvereniging. We zien iets later al de vruchten van hun inzet; de Geul die zelf zijn weg zoekt door het landschap en enkele gallowaykoeien die hun kostje scharrelen in het terrein waardoor er weer een veld zinkviooltjes tevoorschijn is gekomen.

We gaan wandelen en als ik zeg wandelen dat is het niet meer dan dat. Hettie is door Bert ingefluisterd dat er "planten-mensen", fotografen, vogelaars en klein-spulgeïnteresseerden in de groep zitten. Ze neemt dit fantastisch op en laat iedereen met een grote glimlach zijn gang gaan. Wacht geduldig op degene die een poos op de grond ligt of achter een bosbeekjuffer aanjaagt en vertelt overal leuke weetjes en feiten over het gebied. Na de vijver, die aangelegd is voor een te bouwen hotel dat er nooit is gekomen en waar dodaars roepen, meerkoeten, canadese ganzen

en wilde eenden met jongen ronddobberen en een blauwe reiger zijn kostje probeert te scharrelen komen we in een prachtig landschap, geel van boterbloemen, de Geul die meandert, buitenbochten uitslijt en in binnenbochten weer grond afzet, prachtige oude wilgen, frisgroene bomen en struiken, bijzondere planten als kruisbladwalstro, en natuurlijk de grote gele kwikstaart. Sommigen kunnen er niet genoeg van krijgen om de vele bosbeekjuffers in alle standen op de foto te zetten of gebogen te staan over een knalgele kameleonspin, een door een wespandief geroofd wespennest, een distelboktor of een bruine snuituil (vlinder).

Even worden we er in rap Frans door 2 vrijwilligsters van Natagora op gewezen dat heel de groep op verboden terrein zou zijn. Als ze ontdekken dat Hettie erbij is klaart de lucht direct op. Zij is bij hen bekend. Ze wil ons even laten zien wat het effect is van de begrazing door enkele koeien in de graslanden aan de Geul. Er prijken sinds een paar jaar weer tientallen zinkviooltjes.

Hettie neemt de goede klimmers mee een heuvel op voor een mooi uitzicht over het dal van de Geul en het tegenoverliggend Vijlenerbos en vertelt over de wilde katten in het gebied die links en rechts met een wildcamera gespot zijn. In het bos bij Vijlen zelfs met 5 jongen.

Het is inmiddels al laat geworden. Onze gids besluit de kortste weg terug te nemen naar de Evenbaeg waar Anneke, Maarten en Jan op ons wachten omdat ze aan deze prachtige wandeling niet mee hebben kunnen doen. Jammer voor hen. Ze hebben veel gemist!!!!

Jeanne.

Wij doen een alternatief programma, blijven eerst wat dicht bij de auto's in de buurt. Aan de overkant van de weg is een open groefje. Ook hier de zinkflora, blaassilene, zinkviooltjes, prachtige brem in bloei. En een insectenhotel waar nu eens de grote openingen veelal bewoond zijn. Dat is bijzonder, want meestal zijn de kleine gaatjes dichtgemetseld.

In de buurt is ook een stuwte in de Geul, waarnaast een vistrap, en een aftakking naar een watermolen. Op het paadje naar deze watermolen vinden we de

afgebeten vleugeltjes van de beekjuffer, dus de grote gele kwikstaart is hier bezig geweest. Maar dat vogeltje kunnen we niet spotten. Langs het pad staat kruisbladwalstro.

Maar we willen heel graag de waterspreeuw zien, staat hoog op ons verlanglijstje. Daarom rijden we naar de brug over de Geul bij Plombières, zetten de auto daar neer en lopen een paadje door de bushbush, maar geen waterspreeuw, wel komen we bij een prachtig gelegen visvijver en genieten van de mooie plek en de koffie die we meegenomen hebben. Koolmeesjes hebben het druk met voeren van hun jongen in een nestkastje aan de berkenboom op het eilandje. Er staan heel veel dagkoekoeksbloemen en gele lissen in bloei, de acaciabomen bloeien prachtig wit. Er komt een visser twee hengels uitleggen. Maar we hebben niet gewacht tot hij iets ving, gaan via een ander weggetje terug naar de plaats waar de auto's van onze groep geparkeerd staan.

We lopen de groep een eindje tegemoet, en dan wordt er afscheid genomen van de gids. Zij heeft iedereen zo veel ruimte gegeven om foto's te kunnen nemen, vragen te stellen, en iedereen in zijn eigen tempo te laten genieten, men is zeer voldaan.

In het nabij gelegen Sippenaeken is wel een terrasje te vinden, dus op naar Le Barbeau, waar we achter de zaak apart op een terras van koffie of iets anders kunnen genieten en nog wat nabuurten.

Ondertussen is de zon er royaal bijgekomen en wordt de temperatuur veel aangener. Nu is iedereen vrij om te doen waar men zin in heeft. Enkele mensen willen naar Plombières gaan, wij gaan nog even kijken waar de bron van de Geul is.

We weten al dat het niet echt een bron is, maar meer een laag gebied waar wat stroompjes bij elkaar komen in een soort bosmeertje. Via Hauset en Eynatten komen we bij een mooi stuk gevarieerd bos, zetten daar de auto neer en lopen richting de bron. In dit bos vliegen veel citroentjes, witjes en oranje-gele vlindertjes, dat blijken later boterbloempjes te zijn. Ook staat hier veel bospaardenstaart, grootbloemige muur, maar ook bosmuur, en ook een vijftiental zwartblauwe rapunzels.

We lopen even om het meertje heen, ontdekken nog een enkel plantje boswederik en wat dalkruid.

Weer bij Tiffes aangekomen blijkt dat een groepje naar "beneden" is om foto's te maken van die heel grote plek zwartblauwe rapunzels, nu met daglicht gaat dat veel beter dan gisteren in de beginnende schemer. De anderen zitten lekker op het terras, de parasol is nu wel nodig. Er zijn nog meer huiszwaluwen aangekomen, en ze kwebbelen met elkaar, hebben elkaar nog veel te vertellen. Veel mensen zijn met hun paarden bezig, het weekend is duidelijk aangebroken.

We treffen voorbereidingen voor de BBQ, en smullen van het heerlijke vlees, de sausjes en de salades, een stukje stokbrood erbij, een lekker drankje, en genieten maar. Twee luchtballonnen komen voorbij, wat hebben ze een mooie avond uitgezocht. We willen na het eten eens ontdekken waar de huiszwaluwen de klei voor de bouw van hun nesten weghalen, maar daar komen we nog niet achter. Ergens moet toch een vochtige plek en de juiste klei zijn.

Een paar man gaan naar “beneden” om de camera-vallen te plaatsen. Niet te veel mensen kunnen mee, want de das heeft zo de mensenlucht in de gaten. We hopen beelden te krijgen van een das of misschien zwijnen? Morgen maar eens kijken.

Dirk heeft een laken gespannen en er een sterke lamp bij gezet, in de hoop nachtvinders te “vangen”, maar de avond is te koud. Alleen een hazelaaruil en een gele tijger gaan op het laken zitten.

Omdat we allemaal binnen zijn gaan zitten door de koude avond kijken we naar de Dwaalfilm: allemaal stukjes film over de flora en fauna in het Geuldal, bijvoorbeeld de waterspreeuw, grauwe klauwier, wilde narcissen, bleke schubwortel. Zo weten we wat er nog allemaal te ontdekken valt als we geluk hebben de komende dagen.

Na de film zoekt iedereen zijn bed op en is het huis al snel in diepe rust.

Zondag 20 mei:

De “vroeg vogels” hebben de cameravallen opgehaald, maar helaas staat er deze keer niets op, misschien morgen, nog maar eens proberen. De aanhouder wint.

Om zeven uur zitten we al weer buiten aan de thee, en te genieten van het heerlijke terras en het mooie uitzicht. Aan onze kant van het huis zitten een paar nesten van de huiszwaluw onder de dakgoot, maar aan de andere kant van het huis zitten er nog veel meer. De eigenaar ziet ze graag, de huiszwaluwen en de boerenzwaluwen vangen heel wat muggen.

Vandaag staat het dal van de Hohnbach op het programma, dus na het ontbijt worden de wandelschoenen weer aangetrokken, deze keer de juiste..... en we rijden in colonne naar La Calamine en zetten daar de auto's langs de weg. Het is maar een heel klein eindje rijden, zo'n tien minuten.. We steken de weg over, en komen al weer bij de Geul. Een bruggetje over en we lopen over een tracé waar vroeger een ertstreintje heeft gereden. Meteen spot Dirk een zwarte ooievaar, wel ver weg maar een aantal mensen hebben hem toch gezien. Een zwarte ooievaar.....die zie je niet vaak.

De Hohn meandert door een natuurlijk loofbos, de beek heeft zich 30 tot 40 meter diep in het omliggende gebied ingesneden. Van grote invloed op het gebied is de winning van zink- en looderts geweest, je vindt nog twee vroegere mijningangen, en vooral de flora is bijzonder. Het allermooist is de voorjaarsflora zo midden april, maar ja toen waren we er nog niet. Maar ook nu zien we nog veel bijzondere planten:

Blaassilene
Heggewikke
Éénbes
Boskortsteel
Peperboompje

Zwartblauwe rapunzel
Bleke schubwortel
Daslook (uitgebloeid, maar de uienlucht is er nog)
Schaduwkruiskruid
Zinklepelblad

Het pad door het Hohndal loopt heel prettig, omdat het bijna horizontaal is, en het laatste stuk ga je over een plankier door de vochtiger stukken.

Hier vinden we wel een vierkante meter met bloeiende boswederik, een plantje wat je niet vaak ziet, dus weer een fotomoment.

En om de hoek helemaal, want daar is het weitzje met vleugeltjesbloem, heel veel zinkviooltjes, blauwe knoop (nu nog niet in bloei) en al heel gauw zien Bert en Jeanne een bont dikkopje, er komt een boterbloempje langs (ja echt waar, zo heet het oranje- gele vlindertje), ook een koninginnenpage, een oranjetipje, er vliegen wolzwevers, ook een groene zandloopkever zoekt een veilig heenkomen. Om hem beter te kunnen bekijken wordt gezamenlijk een levendbarende hagedis ingesloten en gevangen, en na het bekijken snel weer losgelaten. Ook de wespendif hoog boven de bomen missen we niet.

We willen nog even doorlopen naar de plek waar stapstenen in de beek liggen. Vroeger moesten hier de schoenen en sokken uit als je naar de overkant van de beek wilde, maar nu kun je over de grote stapstenen. Dat moet natuurlijk even geprobeerd worden. Het gaat prima, maar één steen wiebelt, en ja hoor, Corry glijdt er van af, en heeft natte voeten. Maar iedereen moet ook nog terug, dus Martien (onze redder!!) zoekt een grote steen om het ontstane gat mee op te vullen, en zo komt iedereen weer aan de goede kant van de beek. En Corry vindt haar natte voeten geen probleem, die drogen wel weer op. We lopen hetzelfde pad terug, want anders wordt de wandeling te lang, en we willen even naar huis om te lunchen, en dan vanmiddag naar Plombières. Een paar mensen zijn daar al geweest, maar het merendeel is het gisteren per ongeluk voorbij gereden, en het is toch wel zo'n interessant gebied dat we er wel geweest willen zijn.

We rijden weer in colonne onder het grote viaduct van Moresnet door en zetten de auto's achter het Maison du Commune in Plombières, ruimte genoeg.

Je loopt zo het afwisselende gebied in, er zijn heel kale stukken met zinkflora, zinkviooltjes, blaassilene, engels gras en op deze warme kalere stukken vliegen ook vlinders die we niet vaak zien, zoals de zilveren maan, de kleine parelmoervlinder en het icarusblauwtje.

Ook kun je langs de Geul naar de "waterval" lopen.

Na 1845 kwam de zinkwinning in dit gebied echt op dreef. Na eeuwen ambachtelijke ertswinning werd de ontginning nu op industriële schaal aangepakt. Wat niet was veranderd, was het wispelturige karakter van de Geul. Er werd tot maar liefst 160 meter diep gegraven nu, en toen in 1855 de Geul buiten haar oevers trad tijdens een hevig onweer, kwamen de mijngangen onverwacht onder water,

7 mijnwerkers overleefden dat niet. De loop van de Geul werd daarom ingrijpend veranderd. De Geul werd verbreed, recht getrokken, gekanaliseerd, de bedding werd verhard en er werd een spectaculaire kunstmatige doorgang in een berg gemaakt, waardoor de Geul over 100 meter ondergronds gaat.

moment zien we er twee tegelijk, dus er zijn jongen!!

We hebben bij deze waterval, waar een soort balkon is gemaakt met een bankje erop en waar je heel goed kan kijken of de grote gele kwikstaart "thuis" is, een probleem, want het bankje is al bezet door twee jongelui, en ze hebben geen haast om te vertrekken. De jongeman is in het water geklommen, doet daar stoere handstanden en probeert indruk te maken op het meisje, en zij laat het zich lekker aanleunen. Maar we willen naar de grote gele kwik, gaan dus toch maar met zijn allen het balkon op en vertellen wat we komen doen, en ja,..... ze vertrekken. De gele kwik is ook blij dat hij eindelijk ongestoord zijn jongen weer kan voeren, laat zich een paar keer zien. En op een bepaald

Langs de Geul lopen we terug en komen bij een heel grote kale vlakte, de vroegere stortplaats van de slakken die overbleven na de ertswinning, ook hier allerlei vlinders.

Inmiddels zijn we behoorlijk dorstig geworden, het is ook zulk heerlijk warm weer. Op de hoek van het pleintje is een café: de Taverne du Soleil, hoe toepasselijk!! We gaan op het terras zitten en vragen of de parasol open mag en bestellen een koel drankje, genieten hiervan met grote teugen.

Ondertussen komen er wolken opzetten, en het duurt niet lang of die ontladen zich, een flink buitje valt er. Zo hebben we ook plezier van de grote parasol, zitten nu prima droog. Op de houten afscheiding naast het terras zit een hoornaar te knagen, het is zo'n grote, dat we denken dat het een koningin is.

Na de rekening voldaan te hebben keren we huiswaarts en doen daar met elkaar de voorbereidingen voor het left-over buffet, maar met heerlijke vers gemaakte soep en een mooi opgemaakte huzarensalade. Dat wordt weer smullen, we komen niets te kort!

We gaan met een paar mensen in de bus van Martien nog even de bron van de Geul bezoeken, het is nog steeds zo'n heerlijk weer. In het bos horen we de grote lijster, en vuurgoudhaantjes hoog in de bomen. Een ree staat heel stil naar ons te kijken, gaat pas na een poosje zijn eigen weg, er vliegt nog een laat boterbloempje. Kwelwater

vormt de verstilde vijver midden in het bos, de overloop is het begin van het beekje. Er staat nu maar weinig water in. We kijken wat bij de vijver rond en beginnen dan weer aan de terugweg.

De foto's van de dag worden bekeken en op naam gebracht, er wordt gekaart en gebuurt. We maken het deze avond niet zo laat.

Maandag 21 mei:

Om zeven uur gaat een groepje de cameravallen ophalen: succes: een steenmarter en een das. Dus een prima "vangst". De das hadden we wel verwacht gezien de latrines die we gevonden hadden, maar die steenmarter is onverwacht. Leuk !!!

We gaan ontbijten, maken een lunchpakketje klaar zodat we straks niet te veel afwas meer hebben en veel mensen beginnen al te ruimen, hun spulletjes in te pakken en de lakens van de bedden af te halen. We mogen tot de dinsdag 10 uur in de accommodatie blijven, maar voor de meeste mensen roept morgen de plicht weer en zij vertrekken vandaag.

Vanmorgen gaan we meteen vanuit het huis vertrekken. Maarten en Jan gaan met hun auto's naar het eindpunt, naar La Calamine, zodat mensen die liever niet mee teruglopen dan met de auto naar landgoed Tiffes kunnen gaan.

We wandelen eerst door het mooie beukenbos richting kasteel. Bij een enorme doline staan we een poosje te kijken. Een doline is een soort krater die ontstaat doordat regenwater het kalkgesteente heeft opgelost en in elkaar heeft doen zakken, en daardoor is een groot deel aarde daarboven naar beneden gestort, wat een groot "gat" veroorzaakt. Hier wordt de doline alweer volgestort met aarde, resten stammen en takkenbossen.

Het kasteel, de Eyneburg ligt prachtig op een heuvel boven de Geul. De Eyneburg is de enige overgebleven hoogteburcht in het Geuldal. Waarschijnlijk werd ze rond 1260 op deze plek gebouwd om de nabijgelegen galmeigroeves te beschermen. De ligging op een rots hoog boven het Geuldal maakt de Eyneburg tot een mysterieus en aantrekkelijk bouwwerk. De burcht vormt een gesloten geheel, dat houdt in dat de gehele burcht met muren is omgeven, zo ook het uitgestrekte park. De burcht heeft duidelijk betere tijden gekend, er is nogal wat vandalisme gepleegd, alle ramen zijn stuk, er is brand gesticht, er zijn voorwerpen uit gestolen. Nu wordt een deel bewoond om erger te voorkomen. Wat heel leuk is dat vroeger een paar generaties van de familie von Dobbstein eigenaar van deze burcht zijn geweest, voorouders van "onze" familie Dobbstein??? Bij een mooi poortje met het familiewapen erboven maken we even later een foto van Joke en Hans. Zo zijn ze vereeuwigd bij "hun" kasteel. Wie weet...

We bekijken de burcht vanaf het weggetje, en mijmeren wat je er allemaal mee zou kunnen doen, en dalen dan af naar de Geul richting la Calamine.

Bert vindt op het weggetje nog een "platte" alpenwatersalamander. Het is wel zielig, maar nu kan je hem wel goed bekijken. Door het heerlijk koele bos lopen we alsmaar licht naar beneden. Ook hier weer planten waarvan je denkt; wat is dat nu, er zitten zaden als van een judaspenning aan, maar toch anders, meer ovaal, en de plant heeft lichtpaarse bloemen. Het blijkt de wilde judaspenning te zijn, nog nooit eerder gezien.

We komen bij een klimwand, gemaakt in een oude groeve. Hier wordt druk geoefend door twee jongelui, maar ze willen als ze even pauzeren wel een groepsfoto van ons maken.

Bij het meertje gekomen ontdekken we geelwangschildpadden, lekker zonnend op de boomstammen, die in het water liggen. Ook wordt er een ijsvogeltje gespot, wel helemaal bij de andere oever, maar duidelijk te herkennen.

Naast het meertje ligt de oude stortberg (Altenberg) van de zinkresten, nu afgedekt en er is een plankier overheen gemaakt, er staan info-panelen, o.a. met de namen van de planten, altijd gemakkelijk voor het vinden van de juiste namen bij de foto's.

Wie nu niet zoveel moed heeft om weer terug te lopen kan met de auto's meerijden naar Tiffes, de anderen maken de wandeling terug maar dan nog aan de andere kant om het kasteel heen, en dan langs de rand van het weiland terug naar Tiffes.

Er wordt gauw koffie gezet en de lunchpakketjes eten we op het terras. Daar houden de natuurwaarnemingen nog niet op, Dirk ziet een slechtvalk, een "biddende" torenvalk en zelfs ook nog een wespendif.

Maar ja, er is een tijd van komen, en een tijd van gaan. De auto's worden voorgereiden en alle spulletjes er ingepakt, en er wordt heel hartelijk afscheid genomen. Eén voor één verdwijnen de auto's uit het zicht, rijden de lange oprijlaan af.

Het organiserend comité praat nog even na, maar dan moeten zij ook afreizen. Alleen wij hebben de luxe dat we nog tot de dinsdag kunnen blijven. Er komt wat bewolking opzetten, en net bij ons boven Hergenrath vormen zich wat onweersbuien, het bliksemt boven Vijlen.

We kunnen terug zien op een geweldig Pinksterweekend, het weer was prachtig, de omgeving schitterend en de accommodatie..... We hebben nog nooit zo mooi "gewoond".

Jeanne & Anneke

Flora en fauna tijdens onze excursies in de omgeving van Hergenrath.

Zaterdag 19 mei: excursie door het Geuldal bij Sippenaeken o.l.v. Hettie Meertens.

Zoogdieren:

Eekhoorn
Galloway runderen

Insecten, weekdieren e.d.:

Gewone mestkever
Distelbok
Wijngaardslak
Barnsteenslak
Bosbeekjuffer
Kameleonspin
Aardhommel
Gerande oeverspin
Spuugcicade
Bloedcicade

Planten:

Kruisbladwalstro
Adderwortel
Zinkviooltjes
Beekpunge
Maretak
Mannetjes ereprijs
Gele dovenetel (de echte)
Bingelkruid
Boskortsteel
Koningskaars

Vogels:

Grauwe vliegenvanger

Zondag 20 Mei: Dal van de Hohn.

Insecten, weekdieren e.d.:

Gewone mestkever
Bont zandoogje
Landkaartje
Koolwitje
Bont Dikkopje
Boterbloempje (vlinder)
Oranjetipje
Atalanta
Koninginnepage
Groene zandloopkever
Roodkopvuurkever
Zwartkopvuurkever
Gewone wolzwever
Schorsvlieg

Planten:

Zinkboerenkers
Parelgras
Bleke schubwortel
Bosviooltje
Boswederik
Vleugeltjesbloem
Blaassilene
Zink lepelblad
Zwartblauwe rapunzel
Rood peperboompje
Blauwe knoop

Vogels:

Zwarte ooievaar

Amfibieën e.d.:

Levenbarende hagedis

Zondag 20 mei na de middag Plombières.

Insecten, weekdieren e.d.:

Citroentje
Zilverenmaan (vlinder)
Kleine parelmoervlinder
Gehakelde aurelia
Hoornaar

Vogels:

Grote gele kwikstaart
Witte kwikstaart

Planten:

Vleugeltjesbloem
Blaassilene
Engels gras
Gele monikskap
Zwartblauwe rapunsel
Akelei
Avondkoekoeksbloem

Maandag 21 mei: Wandeling Landgoed Tiffes > Kasteel Eynenburg > Kelmis en weer terug.

Insecten, weekdieren e.d.:

Fluweelmijt
Wijngaardslak
Alpenwatersalamander (helaas overleden)
Oranje naaktslak
Zwarte naaktslak
Grote bloedbij
Grote zijdebij
Levendbarende hagedis
Lieveheersbeestje
Geelwang schilpad

Planten:

Muurvaren
Steenbreekvaren
Muisjesmos
Wilde judaspenning
Éénbes
Muskuskruid
Bosandoorn
Engels gras

Fauna:

Opgetekend door
Annie Vervoort.

Flora:

Opgetekend door
Margreet van Ruremonde

Vogellijst Pinksterweekend 2018

Samengesteld door Dirk Eijkemans

Aalscholver	Groene specht	Rode wouw
Appelvink	Groenling	Roodborst
Blauwe reiger	Grote bonte specht	Slechtvalk
Boerenzwaluw	Grote gele kwikstaart	Spreeuw
Boomklever	Grote lijster	Startmees
Boomkruiper	Heggenmus	Torenvalk
Bosrietzanger	Huisbus	Tuinfluit
Bosuil	Huiswaluw	Turkse tortel
Brandgans	Ijsvogel	Veldleeuwerik
Buizers	Kievit	Vink
Dodaars	Kleine karekiet	Vuurgoudhaan
Ekster	Kneu	Wespendief
Fitis	Knobbelzwaan	Wilde eend
Fuut	Koekoek	Winterkoning
Gaai	Koolmees	Witte kwikstaart
Gekraagde roodstaart	Kuifeend	Zanglijster
Gierzwaluw	Kuifmees	Zwarte kraai
Glanskop	Meerkoet	Zwarte mees
Goudhaan	Merel	Zwarte ooievaar
Grasmus	Nijlgans	Zwarte roodstaart
Grauwe vliegenvangeer	Pimpelmees	Zwartkop

locatie landgoed "Tiffes"

'onze' accommodatie: Jagershuis (L) en Boswachtershuis(R)

